

"بررسی اجمالی تامین منابع و بودجه اقدامات بشردوستانه و رویکرد های آن"

سمیه محقق^۱

چکیده:

مکانیسم‌های پاسخگویی بشردوستانه هر ساله ده‌ها میلیون نفر از مردم را در بحران‌های سراسر جهان نجات داده و از آنها محافظت می‌کند. مداخلات آنها به موقع و مؤثرتر از گذشته است، اما اقدامات بشردوستانه همیشه به همان شکلی که باید نیست و نیازها به طور متوازن مرتفع نمی‌شوند. افزایش سطح آسیب‌پذیری‌های فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی در سراسر جهان شکاف عمیق و خطرناکی بین نیازهای ناشی از وقوع بحران‌ها و حوادث و اثربخشی پاسخگویی ایجاد کرده است. یکی از مهمترین چالش‌های اقدامات بشردوستانه، تامین منابع و بودجه مورد نیاز برای اجرای عملیات مورد نظر است. برای افزایش مناطق پوشش آسیب‌دیده از حوادث، مکانیسم‌های بشردوستانه باید فراتر از مدل‌های سنتی تامین منابع و بودجه که هم‌اکنون در مواجهه با بحران‌های پیچیده و طولانی‌ناکافی است، پیش‌بینی شوند. در این مجال ضمن بررسی ضرورت و اهمیت توجه به تامین بودجه اقدامات بشردوستانه و لزوم گذر از شکل سنتی جهت‌کارسازی شیوه‌های نوآورانه سرمایه‌گذاری و جذب بودجه بخش خصوصی، رویکرد‌های از بین بردن شکاف بودجه‌ای و سازماندهی بودجه مورد نیاز اقدامات بشردوستانه بیان می‌گردد. هرچند بدیهی است امروزه با توسعه و صنعتی شدن سیستم‌های پاسخگویی بشردوستانه، صرف برشمردن منابع موجود تامین اعتبار عملیات بشردوستانه کافی نیست، بلکه با عنایت به رشد فضای تخصصی اقدامات بشردوستانه، در مجالی دیگر بررسی نظام مالی-مالیاتی نهادها و سازمان‌های بشردوستانه، نقش ارتباطات و رسانه‌ها، مارکتینگ و تکنیک‌های اقتصادی در پروژه‌های بشردوستانه حائز اهمیت می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: پاسخگویی بشردوستانه- منابع و بودجه بشردوستانه- رویکرد های تامین مالی

Review:

Every year, humanitarian response mechanisms save and protect tens of millions of people in crises around the world. Their interventions are timely and effective than in the past, but humanitarian action is not always as it should be, and needs are not met in a balanced way. Increasing levels of physical, social, economic and environmental vulnerabilities around the world have created a deep and dangerous gap between the needs of crises and accidents and the effectiveness of accountability. One of the most important challenges for humanitarian action is to provide the resources and budget needed to carry out the operation. To increase coverage of accident-prone areas, humanitarian mechanisms must be anticipated beyond traditional models of resource and budgeting, which are currently insufficient in the face of complex and long-term crises. In this regard, while examining the necessity and importance of paying attention to financing humanitarian measures and the need to move from the traditional form to implement innovative methods of investment and attracting private sector budget, approaches to eliminate budget gaps and organize the budget required for humanitarian measures. However, with the development and industrialization of humanitarian response systems today, it is not enough to list the available resources to finance humanitarian operations, but given the growth of specialized space for humanitarian action, in another opportunity to examine the financial-tax system of humanitarian institutions and organizations. And media, marketing and economic techniques are important in humanitarian projects.

Keywords: Humanitarian Responsibility - Humanitarian Resources and Budget - Financing Approaches

^۱مدرس و دانشجوی دکتری حقوق بین الملل دانشگاه لیون فرانسه

مقدمه

در سپتامبر ۲۰۱۵، ۱۹۳ کشور عضو سازمان ملل متحد، برنامه توسعه پایدار شامل ۱۷ هدف جهانی (SDGs)^۲ را تصویب کرده و بر اساس آن مقرر گردید اهتمام خود را جهت تحقق آن تا سال ۲۰۳۰ بکارگیرند و در این راستا امینا محمد^۳ معاون دبیرکل سازمان ملل متحد تاکید کرد: "تأمین بودجه برنامه ۲۰۳۰ برای موفقیت در اجرای دستیابی به اهداف توسعه پایدار، اساسی است."

وی افزود: "در این راستا بسیاری از کشورها پیشرفت هایی داشته اند، اما هنوز کارهای زیادی باید انجام شود." سازمان ملل متحد همواره با شرکای خود، متحدین و البته کشورهای عضو در برنامه تأمین بودجه مورد نیاز شرکت داشته است. اما سؤال این است که آیا ما به اندازه کافی تلاش کرده ایم؟ و پاسخ خیر است.

این در حالیست که امروزه هنوز در شکل سنتی، سازمان های غیردولتی بشردوستانه به یارانه های عمومی وابستگی دارند. چرا که به طور کلی این دولت ها هستند که مسئول حفاظت از جان و دارایی های شهروندان خود می باشند. بعنوان مثال به منظور پاسخگویی به اقدامات بشردوستانه در درگیری های مسلحانه، دولت ها از طریق کنوانسیون های چهارگانه ژنو و پروتکل های الحاقی آن^۴ موظف به حمایت از اعضای صلیب سرخ جهانی^۵ می باشند.

<https://sustainabledevelopment.un.org/?menu=۱۳۰>

^۳ Amina Mohammed, the Deputy Secretary-General of the United Nations (۲۰۱۵)

^۴ کنوانسیون های ژنو (Geneva Conventions) یا پیمان ژنو، پیمانی است که بین کشورهای امضاکننده بسته شده است و بر اهمیت ترین ماده حقوق بین الملل بشردوستانه است. کنوانسیون ژنو مفادی را برای زمان جنگ وضع کرده است که از افرادی که دیگر در جنگ نیستند حفاظت و حمایت می کند. در سال ۱۹۴۹، با تصویب کنوانسیون ژنو، چهارچوب کلی جدیدی برای کمک به نیازمندان در شرایط جنگی فراهم آمد.

^۵ نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر نخستین پیشگام در امور بشردوستانه بین المللی می باشد که منطبق با حقوق بین الملل رفتار می کند. این نهضت در زمینه محافظت از زخمی ها و بیماران عضو در نیروهای مسلح کشورها در نبردهای زمینی، دریایی و همچنین در زمان اسارت فعالیت می کند. فدراسیون بین المللی جمعیت های ملی صلیب سرخ و هلال احمر بزرگترین سازمان بشردوستانه در جهان، دارای ۱۹۱ جمعیت ملی عضو، ۴۸۰۰۰۰ هزار کارمند و ۱۳،۷ میلیون داوطلب فعال است.

برای مطالعه بیشتر رجوع کنید به:

یکی از مهم ترین چالش های متولیان اقدامات بشردوستانه، تأمین بودجه مورد نیاز می باشد. شکل سنتی تأمین اعتبار مورد نیاز، ارائه کمک های مالی و غیر مالی در زمان بروز بحران، به ویژه تأمین بودجه سازمان های بشردوستانه بین المللی، مداخله دولتها می باشد. در گذار از شکل سنتی، نقش بخش خصوصی بیشتر از گذشته حائز اهمیت است. در این راستا دبیرکل سازمان ملل متحد در جلسه ۱۸ سپتامبر ۲۰۱۷ نیویورک، هنگام ارائه استراتژی خود در خصوص حمایت از تأمین مالی جهت نیل به اهداف توسعه پایدار، کمک به کشورها را برای مشارکتهای مالی نوآورانه و استفاده بهتر از منابع، ایجاد شرایط جذب، مدیریت مالی و سرمایه گذاری بخش خصوصی را خاطر نشان ساخت.^۶

مسلماً، این بیابیه حاکی از یک تأمین مالی مستقیم از سوی سازمان ملل نیست. سازمان های بشردوستانه و شرکای مالی آنها باید مهمترین عوامل یعنی توانایی سازگاری و نوآوری در حل مشکلات را در سیاستهای خود اتخاذ کنند و نسبت به اصلاح و تغییر ساختار خود از وابستگی به بودجه شبه دولتی به بودجه خصوصی تلاش کنند.

^۲ United Nations, Department of Economic and Social

<https://www.un.org/development/desa/fr/news/financing/global-finance-for-sustainable-development.html>

^۴ اهداف توسعه پایدار (Sustainable Development Goals) با عنوان رسمی "دگرگون ساختن جهان ما، دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار" (Transforming our world: the ۲۰۳۰ Agenda for Sustainable Development) یا سند ۲۰۳۰ یونسکو (۲۰۳۰ Agenda)، مجموعه ای از اهداف هستند که در سپتامبر ۲۰۱۵ بوسیله رؤسای دولت ها، نمایندگان بلندپایه نهاد های تخصصی سازمان ملل متحد و جامعه مدنی، در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، تصویب گردید. این دستورکار که جایگزین اهداف توسعه هزاره شد، شامل ۱۷ هدف اصلی و ۱۶۹ هدف ویژه است که نقشه راه جامعه بین المللی را در زمینه اهداف عملیاتی کمی در ابعاد اجتماعی، اقتصادی و محیط زیستی با چارچوب اقدامی مشترک تحت عنوان "برای مردم، زمین و شکوفایی"، برای پانزده سال آینده ترسیم می کند که باید توسط همه کشورها و بهره وران اجرایی شود.

برای مطالعه بیشتر رجوع کنید به:

در نظر گرفته شود و از این طریق در دستیابی به اهداف توسعه پایدار نیز نقش بسزایی داشته باشد. قطعنامه چهارم کنفرانس بین المللی واشنگتن (۱۹۱۲) اظهار می دارد: از کشورهای امضا کننده کنوانسیون ژنو خواسته می شود که براساس قانون، بیشترین امتیازات و حقوق را به جمعیت های صلیب سرخ مانند معافیت از پرداخت مالیات، معافیت از کلبه پرداختها، مالیات های پستی و تلگراف، عوارض گمرکی و غیره اعطا کنند.^۸ در واقع هزینه های اداری و امدادی می تواند مانع و یا موجب تاخیر در ارائه کمک های بشردوستانه شوند. همچنین در سال ۲۰۱۶ توافق کشورها در "اجلاس بشردوستانه سران"^۸ در استانبول در زمینه تامین مالی خدمات بشردوستانه تحت عنوان ابتکار "چانه زنی بزرگ"^۹، نقطه عطفی در این خصوص می باشد.

ضرورت حمایت از پاسخگویی بشردوستانه

با گذشت هفتاد و پنج سال از تاسیس سازمان ملل متحد و انتظار قوام اصول و حقوق بین الملل، احترام به قوانین بین المللی کم رنگ تر شده است. درگیری های مسلحانه هر روز بر شمار قابل توجهی از کودکان زخمی، کشته و مجبور به فرار از خانه، افزوده است. گزارش ها افزایش آمار زنان و دختران در معرض خشونت جنسی و جنسیتی را نشان می دهد. از هر پنج نفر که در مناطق درگیری مسلحانه زندگی می کنند یک نفر مشکل بهداشت روانی دارد. درگیری های شدید خشونت آمیز منجر به قحطی، آوارگی، مرگ، ویرانی و بحران گسترده در سراسر جهان شده است و متأسفانه ۹۰٪ از قربانیان در مناطق پرجمعیت درگیر را غیرنظامیان تشکیل می دهند.

طبق آمار سازمان ملل در ۹ ماهه نخست سال ۲۰۱۹، ۷۹۱ حمله به امدادگران و مراکز بهداشت و درمان صورت پذیرفته است که ۱۷۱ نفر کشته شده اند. در سال ۲۰۱۸، ۱۳۱ امدادگر در ۴۰۰ حمله کشته و ۱۳۰ نفر ربه شده شدند. حمله به پزشکان، پیراپزشکان

در شکل سنتی کشورها از طریق وضع قوانین و مقررات داخلی مربوطه، تأثیر قابل توجهی در ارتقاء بهره وری سازمان ها و انجمن های بشردوستانه علی الخصوص صلیب سرخ و جمعیت های ملی هلال احمر برای کمک به آسیب پذیرترین افراد در داخل یا فراتر از مرزهای خود دارند. در این مدل حمایت دولتها از طریق ارائه کمک های مالی و غیر مالی مستقیم و غیر مستقیم همچون وضع سیستم مالیاتی که شامل امتیازات مهمی شامل معافیت های مالی، مالیاتی و گمرکی در خصوص سازمان های غیر دولتی بشردوستانه که در جهت منافع عمومی و فعالیت های غیرانتفاعی به فعالیت می پردازند، صورت می پذیرد.

امروزه تأثیرگذاری حمایت های مالی و معافیت های دولتی در تقویت ظرفیت های مالی و عملیاتی سازمان های بشردوستانه غیر قابل انکار است. در واقع اعطای معافیت های مالیاتی بوسیله دولت ها یکی از راه های تحقق این وظیفه بین المللی است. هرچه انجمنها، موسسات و سازمان های بشردوستانه مالیات کمتری بپردازند، اعتبار بیشتری برای تأمین فعالیت های عمومی فراهم می گردد. همانقدر که ضروری است که سازمان های بشردوستانه و علی الخصوص جمعیت های ملی صلیب سرخ و هلال احمر خود معاف از مالیات باشند، اعطای تخفیف ها و معافیت های مالیاتی برای اهدا کنندگان فردی یا گروهی در قالب شخصیت های حقیقی و حقوقی، بمنزله پاداش و تشویق به ارائه کمک های بشردوستانه می تواند به منزله یکی دیگر از ابزار کمک به سازمانهای مزبور در نظر گرفته شود.

علاوه بر کمک های مستقیم و غیر مستقیم دولتی، اختصاص بودجه ای معین و مصوب بوسیله دولت ها برای سازمان ها یا انجمن های غیرانتفاعی بشردوستانه نیز ضروریست. فلسفه این موضوع نیز وجود سازمان های بشردوستانه بعنوان بازوی کمکی دولت ها در پاسخگویی به نیازهای شهروندان در زمان بروز بحران می باشد و تخفیف های مالیاتی و پیش بینی سایر امتیازات در کنار بودجه مصوب می تواند به عنوان پشتیبان مالی و حتی ایجاد فرصت های سرمایه گذاری برای انجام مأموریت های بشردوستانه فراتر از کمک به قربانیان و افراد آسیب پذیر بمنظور توسعه حقوق بشردوستانه

های ملی برای کمک به یکدیگر و نیز جذب کمک های بین المللی از دیگر منابع را از طریق سیستم های زیر هماهنگ می کند:

Disaster Relief Emergency Fund (DREF), Emergency Appeal(EA), Field Assessment and Coordination Team (FACT), Emergency Response Unit (ERU)

^۸ World Humanitarian Summit

^۹ Grand Bargain

https://media.ifrc.org/ifrc/wp-content/uploads/sites/5/2019/04/20190424_ProgrammesOperations_NEW.pdf

جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران نیز در سال ۱۳۰۲ تحت عنوان شیر و خورشید سرخ ایران تاسیس شده است و از قدیمی ترین و توانمندترین ترین جمعیت های ملی است که هم اکنون عضو هیات حاکمه فدراسیون نیز می باشد. فدراسیون بین المللی فعالیت جمعیت

نیازها در چندین کشور دیگر از جمله افغانستان نیز افزایش یافته است، تا جایی که احتمالاً نزدیک به یک چهارم از مردم پس از سالها درگیری و خشکسالی شدید به کمک های بشردوستانه ضروری نیاز دارند. در ونزوئلا، وخیم تر شدن بحران اقتصادی منجر به کاهش شدید درآمد بسیاری از خانوارها و وخیم شدن شرایط تامین آب، برق و خدمات بهداشتی و درمانی و موجب شده است بسیاری از افراد این کشور را ترک کنند. وخیم تر شدن بحران سیاسی و اقتصادی نیز به طور قابل توجهی نیازها را در هائیتی افزایش داده است، به طوری که ۴٫۲ میلیون نفر تا مارس سال ۲۰۲۰ نامنی غذایی را تجربه می کنند.^{۱۰}

در مقابل علی رغم مشکلات موجود امروزه سیستم پاسخگویی بشردوستانه از هر زمان دیگری کارآمد، مبتکرانه و فراگیرتر است. در نه ماه اول سال ۲۰۱۹، سازمان های بشردوستانه توانستند به ۶۴٪ از افرادی که قصد دریافت کمک طبق برنامه های پاسخگویی بشردوستانه (HRP)^{۱۱} داشتند، رسیدگی نمایند. به طور کلی، در آغاز سال ۲۰۱۹، ۸۲۱ میلیون نفر که ۱۱۳ میلیون نفر از آنها از گرسنگی حاد رنج می بردند، رسیدگی شده است. مخاصمات عامل اصلی این گرسنگی بوده است بطوریکه در آغاز سال ۲۰۱۹، درگیری های مسلحانه و آزار و شکنجه، نزدیک به ۷۱ میلیون نفر را از خانه های خود بیرون رانده است.

۳ بودجه مورد نیاز اقدامات بشردوستانه

در سال ۲۰۱۹، نیاز به کمک های بشردوستانه بیشتر از آنچه پیش بینی شده بود، مشاهده گردید و این نیاز بیشتر به دلیل سوانح و حوادث شدید آب و هوایی بود. در این خصوص بالغ بر ۱۶ میلیارد دلار ارسال کمک های بشردوستانه با هماهنگی سازمان ملل از ژانویه تا نوامبر ۲۰۱۹ ثبت شده است. با توجه به گزارش سازمان ملل در پایان سال ۲۰۱۸، برای پاسخگویی به ۲۱ برنامه بشردوستانه (HRP) و نیز پاسخگویی

و کارکنان بهداشت و درمان، مصونیت آن ها را تهدید می کند و بدینوسیله میلیون ها نفر را در معرض خطر قرار می دهد. علاوه بر این، تغییرات آب و هوایی آسیب پذیری جمعیت آسیب پذیر را در برابر بحران های بشردوستانه افزایش می دهد. هشت مورد از وخیم ترین موارد بحران غذایی در جهان ناشی از درگیری مسلحانه و اقلیمی است. سیستم های بهداشتی ضعیف، آب آلوده و فاضلاب غیراستاندارد و نیز عدم دسترسی به واکسن ها و تدابیر پیشگیری و درمان، شیوع و کنترل بیماری های عفونی را با مشکل مواجه کرده است.

در سال ۲۰۱۹، ۳۳ کشور کم درآمد در معرض خطر عدم پاسخگویی بشردوستانه قرار داشتند. از این تعداد، تنها ۱۲ کشور بوسیله ارتباطات و سازو کارهای بشردوستانه و فقط ۴۰٪ از افراد نیازمند را پوشش دادند. افول اقتصاد جهانی و تحریم ها به آسیب پذیری کشورهایی که تنش های اقتصادی را تجربه می کنند، دامن زده است.

در حال حاضر یمن جدی ترین مورد بحران بشردوستانه در جهان است و تعداد افراد نیازمند آن در سال ۲۰۱۹ نزدیک به ۲۴ میلیون یعنی نزدیک به ۸۰ درصد از کل جمعیت آن بوده است. واکنش انسان دوستانه به یمن با وجود چالش های عظیم موجود، یکی از مهم ترین پاسخگویی های بشردوستانه است که صورت پذیرفته است. درگیری در سوریه همچنان با بزرگترین بحران پناهندگان در جهان و با ۵٫۶ میلیون پناهنده در این منطقه همچنان ادامه دارد. علاوه بر این، بیش از ۶ میلیون سوری آواره داخلی هستند. نیازهای بشردوستانه در جمهوری دموکراتیک کنگو، سومالی و سودان جنوبی نیز از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. در سودان، وخیم تر شدن بحران اقتصادی باعث افزایش چشمگیر ناامنی غذایی و تضعیف خدمات اساسی از جمله بهداشت، آب و آموزش شده است. غیرنظامیان به حمایت بین المللی بیشتری احتیاج دارند. آوارگی در ساحل عاج به میزان قابل توجهی افزایش یافته و گرسنگی به حد بحرانی رسیده است.

چرخه برنامه های بشردوستانه است و فقط در صورتی انجام می شود که نیازها از طریق بررسی اجمالی نیازهای بشردوستانه (HNO) یا سایر فرآیندهای ارزیابی و تحلیل نیازهای مشترک درک، تجزیه و تحلیل شوند. HRP سالی یک بار تولید می شود.

رجوع کنید به:

<https://www.humanitarianresponse.info/en/operation/s/nigeria/humanitarian-response-plan>

^{۱۰} OCHA services, Humanitarian response <https://www.humanitarianresponse.info/fr/programm-e-cycle/space/programme-cycle-documents>

^{۱۱} برنامه پاسخگویی بشردوستانه (HRP) برای یک وضعیت اضطراری طولانی مدت یا ناگهانی که به کمک های بشردوستانه بین المللی نیاز است، تهیه شده است. این طرح دیدگاه مشترک در مورد چگونگی پاسخگویی به نیازهای ارزیابی و اعلام شده جمعیت آسیب دیده را بیان می کند. تدوین یک برنامه پاسخگویی استراتژیک یک گام اساسی در

منابع تامین بودجه بر نامه های بشردوستانه

به طور کلی در شکل سنتی، مهمترین منابع تامین بودجه اقدامات بشردوستانه عبارتند از:

- ۱- کمک توسط افراد و اشخاص، بخش خصوصی، دولت های ملی، سایر دولت ها و نهاد ها و سازمان های بین المللی،
- ۲- حصول و جذب سود ناشی از سرمایه گذاری، در صورتی که نهادی در شکل سازمان بشردوستانه فعالیت اقتصادی و تجاری داشته باشد.

با توجه به سطح فراملی و بین المللی اقدامات بشردوستانه و نیز نظر به وجود جوامع و فرهنگ های متعدد در دنیا، دسته بندی های مختلفی در خصوص تامین کنندگان بودجه اقدامات بشردوستانه وجود دارد که گروه بندی ذیل یکی از جامع ترین آنهاست:

- ۱-۴- افراد بوسیله اهدای کمکهای مالی و غیر مالی و ارث، این کمکها شامل کمکهای متعارف یعنی اهدای مبالغ پول و کالا توسط عموم مردم می باشد. "میراث" مربوط به کمکهای اهدایی از طریق وصیت نامه است. یعنی از طریق وصیت نامه که در کشورهای اروپایی بسیار مرسوم است می توان به انجمن های خیریه یا نهادهای عمومی که به عنوان ارائه دهنده خدمات عمومی به رسمیت شناخته شده اند، کمک کرد. در ایران نیز این شیوه تحت عنوان "وقف" مرسوم است.^{۱۵} در برخی کشورها مردم بوسیله بوسیله ارائه این گونه کمکها مشمول مزایای مالیاتی می گردند. در فرانسه، اهدا کنندگان از معافیت مالیاتی درآمد تا ۶٪ برخوردار می گردند.

www.humanitarianresponse.info/appeals
 OCHA services, Humanitarian response
<https://www.humanitarianresponse.info/fr/programmme-cycle/space/programme-cycle-documents>

^{۱۵} در این دسته بندی وقف، هبه و بخشش که مطابق با نظام مالی کشورهای اسلامی می باشد نیز قرار می گیرد. برای مطالعه بیشتر رجوع به:

محمد عبدالحلیم عمر، ترجمه علی زاهدی، نظام وقف اسلامی و نظام های مشابه در جهان غرب، وقف میراث جاودان، ۱۳۸۹، شماره ۶، ص ۱۱۳-۱۴۶.

منطقه ای در خصوص سوریه (۳RP)، ۲۴،۹۳ میلیارد دلار برای کمک به ۹۷،۹ میلیون نفر نیازمند به امداد فوری بشردوستانه، مورد نیاز بوده است که مبلغ ۱۴،۵۸ میلیارد دلار و در واقع ۵۸،۵٪ از نیازهای مالی مورد نظر برای سال ۲۰۱۸ تامین شده است و در مجموع، بودجه تامین شده بوسیله برنامه های پاسخگویی بشردوستانه توسط سازمان ملل متحد به همراه شرکای آن در سال ۲۰۱۸، ۶۲،۹٪ از کل بودجه مورد نظر می باشد. این میزان بودجه بالاترین میزان ثبت شده در طی ده سال گذشته، به استثنای سال ۲۰۱۷ (که ۶۶،۲٪) بوده است، می باشد.^{۱۲}

بودجه مورد نیاز برای تأمین نیازها در سال ۲۰۱۸ در سراسر جهان ۲۳۰ میلیون دلار بیشتر از ماه دسامبر سال ۲۰۱۷ می باشد و میزان بودجه ثبت شده در پایان سال ۲۰۱۸ بوسیله گزارش درخواست های هماهنگ شده توسط سازمان ملل، ۷۸ میلیون دلار بیشتر از سال گذشته و در همان زمان گزارش شده است.^{۱۳} طبق پیش بینی سازمان ملل در سال ۲۰۲۰، تقریباً ۱۶۸ میلیون نفر به کمک و حمایت بشردوستانه فوری نیاز دارند. این تعداد بالاترین رقم اعلام شده در دهه های گذشته است. طبق برنامه های سازمان ملل متحد و دیگر سازمانهای متولی ذیربط، آنها قصد کمک به تقریباً ۱۰۹ میلیون نفر از آسیب پذیرترین افراد را دارند که این پاسخگویی نیاز به بودجه ۲۸،۸ میلیارد دلاری دارد. بر اساس روند فعلی، پیش بینی ها نشان می دهد که تا سال ۲۰۲۲ بیش از ۲۰۰ میلیون نفر ممکن است به کمک نیاز داشته باشند.^{۱۴}

^{۱۲} این آمار در ۳۱ دسامبر ۲۰۱۸ توسط اهدا کنندگان و سازمانهای دریافت کننده به سرویس نظارت مالی (FTS) گزارش شده است.

<https://fts.unocha.org/>

برای مطالعه بیشتر رجوع کنید به:

ocha-ftm@un.org
www.humanitarianresponse.info/appeals

همچنین برای اطلاع از نیاز گروه های آسیب پذیر، بودجه و شکاف بودجه ای در بحران های بشردوستانه، اوچا از راه اندازی پورتال اینترنتی جدیدی تحت عنوان Humanistic Insight اطلاع داده است.

^{۱۳} Overview of Humanitarian Financing in ۲۰۱۸, ocha-ftm@un.org

تخصصی می باشند. مانند اکو که با کمک های اضطراری بشردوستانه سرو کار دارد. سازمانهای وابسته به سازمان ملل متحد غالباً شرکای اساسی هستند. حتی اگر اقدامات آنها گاهی مورد انتقاد قرار می گیرد، اغلب آنها مسئول هماهنگی کمک ها در دنیا هستند. گاهی آنها نیز قادر به تامین بودجه دیگر سازمان های مردم نهاد هستند. سازمان های دیگری نیز وجود دارند که کمک و مشاوره آنها می تواند ارزشمند باشد، مانند سازمان وحدت آفریقا (OAU)^{۱۹} و سازمان کشورهای آمریکایی (OAS)^{۲۰}. صندوق بین المللی پول و به ویژه بانک جهانی مکانیسم های گسترده ای جهت همکاری با سازمان های مردم نهاد و تامین بودجه مورد نظر آنها ایجاد کرده اند.

۴-۵- دیگر منابع

بنیادهای خیریه، اعم از شرکتی یا با هر ساختاری اهدا کنندگان مهم و در نوع و سطح خود جالب و غیرقابل انکار هستند. آنها غالباً شرکای نزدیک سازمان های بشردوستانه هستند. آنها در جوامع محلی اجرای پروژه ها را تأمین می کنند. هرچند آنها غالباً توسط سازمان های غیردولتی کنار گذاشته می شوند، با این حال معمولاً دارای بودجه چشمگیر و موثری در سطح محلی بوده که برای کمک های بشردوستانه در داخل یا خارج از کشور نیز موثر می باشند. و در آخر همچنین کمک های مالی خصوصی نیز وجود دارد که سازمان های غیردولتی با شرکت در پروژه های اقتصادی می توانند نسبت به جذب سرمایه و بودجه اقدام نمایند.^{۲۱}

توسعه و تخصصی سازی بودجه اقدامات بشردوستانه

کشورهای در حال توسعه آفریقا، منطقه کارائیب و اقیانوس آرام می باشد. این پیمان نامه در سالهای ۱۹۷۹، ۱۹۸۵، ۱۹۸۹ و ۲۰۰۰ تجدید شد.

^{۱۹} Organisation of African Unity (OAU)

^{۲۰} Organization of American States (OAS)

^{۲۱} Convardc Hélène, Cissokho Mayama, Gallardo Ruben, Gonzales Ana, Samama Laure, Wakim Nadine, Mondrian Gabriel, Les ONG, Outils d'Intelligence économique, Janvier ۲۰۰۴, p۴
www.infoguerre.fr > fichiers > ONG_IE

۲-۴- شرکت ها که از طرق مختلف، یا از طریق حمایت های شرکتی یا از طریق کمکهای مالی نسبت به ارائه کمک اقدام می نمایند. شرکت می تواند وجوه یا دارایی هایی را بصورت رایگان تحت عنوان بشردوستی در اختیار یک سازمان غیردولتی قرار دهد. همکاری و اهدای کمکهای بشردوستانه از طریق شخصیتهای حقوقی به سازمان های غیر دولتی در نوع خود یک روش جالب، شایع و موثر برای ارائه کمک های بشردوستانه است.

۴-۳- دولتها

هر کشور توسعه یافته ای دارای سرویس هماهنگی و توزیع کمک به کشورهای در حال توسعه است. برای مثال فرانسه دارای سرویس اقدام بشردوستانه (ASAH)^{۱۶} و اداره کل همکاری های بین المللی و توسعه (DG CID)^{۱۷} است. سازمان های بشردوستانه مردم نهاد همیشه لازم نیست تابعیت دولت اهدا کننده مورد نظر خود را داشته باشند و همه آنها الزامات مشابه و بودجه یکسان نیز ندارند. کشورها از طریق سفارتخانه ها به ارائه کمک های خود به سازمان های مردم نهاد، می پردازند. بنابراین یک سازمان غیردولتی بشردوستانه علاقه مند به داشتن روابطی خوب و موثر با دیپلمات های مستقر در کشور مقیم و محل فعالیت خود می باشند. علاوه بر ارائه کمک های نقدی و غیر نقدی، دولتها وظیفه هماهنگی و تسهیل فعالیتهای سازمان بشردوستانه را نیز دارند.

۴-۴- سازمانهای بین المللی

آنها غالباً شرکای ممتاز سازمان های مردم نهاد هستند. برای مثال اتحادیه اروپا از طریق خدمات کمیسیون اروپا و سازمانهای وابسته به توافق نامه لومه^{۱۸}، اهدا کنندگان را هدایت می کنند. سازمان های بین المللی در هر زمینه ای دارای سرویس ها و شعبه های

^{۱۶} Association au Service de l'Action Humanitaire (ASAH)

<https://www.coordinationsud.org/membre/association-au-service-de-laction-humanitaire/>

^{۱۷} Direction Générale de la Coopération internationale et développement (DGCID)

https://www.diplomatie.gouv.fr/fr/ministere_817/publications_827/cooperation-internationale-developpement_3030/index.html?var_recherche=DGCID

^{۱۸} پیمان نامه لومه (Lomé Convention) پیمان نامه ای منعقد شده در ۱۹۷۵، با هدف ایجاد همکاری اقتصادی میان جامعه اقتصادی اروپا و

در این میان ارزش صندوق های استراتژیک عمومی نیز کاملاً مشخص است. در اواسط نوامبر ۲۰۱۹، صندوق پاسخ اضطراری مرکزی سازمان ملل (CERF)^{۲۵} بیش از ۴۹۴ میلیون دلار برای رفع نیازهای فوری در ۴۷ در سطح کشورها و مناطق اختصاص داده است، در حالی که صندوق مشترک کشورها (CBPF)^{۲۶} در ۱۸ کشور ۷۰۱ میلیون دلار اختصاص داده است. مکانیزمهای بشردوستانه روز بروز در حال حرفه ای شدن می باشد. با استقلال سازمان های غیردولتی بشردوستانه به لحاظ شخصیت حقوقی و به لطف جنبش "بدون مرز" اقدامات بشردوستانه، آنها به طور فزاینده ای روی جمع آوری کمک های مالی تمرکز کرده اند و اولین هدف آنها دستیابی و حضور در بازار بشردوستانه گردیده است. عده ای آن را ناگزیر و از آن حمایت، اما عده ای منتقد عواقب غیر منتظره و مضر آن هستند. چرا که امروز می بینیم گذر از شکل سنتی کمکهای بشردوستانه باعث تحولات عمیق بعد اخلاقی کمک های بشردوستانه شده است. بنظر می رسد که اصول کارآیی و سودآوری بر اصول خیریه، انسان دوستانه و همبستگی و اصول بنیادی کمک های بشردوستانه مقدم گشته است.^{۲۷}

جمع کنند. این امر شرکای بشردوستانه در کشورهای تحت تأثیر بحران را قادر می سازد کمک های به موقع، هماهنگ و اصولی ارائه دهند. CBPF در مواقع اضطراری جدید یا بدتر شدن بحران موجود ایجاد می شود. آنها توسط OCHA تحت رهبری هماهنگ کننده بشردوستانه و با مشورت نزدیک با جامعه بشردوستانه اداره می شوند. این صندوق ها از طریق فرایندی فراگیر و شفاف که از اولویت های مندرج در برنامه های پاسخگویی بشردوستانه (HRP) پشتیبانی می کند، از بالاترین پروژه های برتر پاسخ دهندگان برتر (از جمله سازمان های غیر دولتی بین المللی و ملی و آژانس های سازمان ملل) پشتیبانی می کنند. آنها کمک می کنند تا بودجه محلی توسط افراد نزدیک به افراد نیازمند در دسترس باشد و در اولویت قرار گیرد. هفده CBPF که در سال ۲۰۱۸ فعال بودند، ۹۵۷ میلیون دلار دریافت کردند و بیش از ۷۹۲ میلیون دلار به ۶۶۱ شریک ۱۷ کشور برای حمایت از ۱۳۶۵ پروژه بحرانی بشردوستانه اختصاص دادند. این پروژه ها میلیون ها نفر از افراد دارای مراقبت های بهداشتی، کمک های غذایی، آب تمیز، پناهگاه و سایر کمک های نجات دهنده زندگی را هدف قرار دادند. از فوریه ۲۰۱۹ به راه اندازی صندوق بشردوستانه اوکراین، OCHA هیجده CBPF را مدیریت می کند.

^{۲۷} Zsuzsa Anna Ferenczy, Mémoire, Les ONG Humanitaires, leur financement et les medias, ۲۰۰۵, p^۵

طبق مطالعه کمیسیون همکاری توسعه (CCD)^{۲۲} در خصوص منابع و هزینه های سازمان های همبستگی بین المللی OSI^{۲۳}، منابع اقدامات بشردوستانه به شدت در حال افزایش هستند. این افزایش در درجه اول ناشی از کمک های مالی شخصی و فردی است که بیشترین سهم منابع خصوصی را نشان می دهد، در حالی که متوسط رشد در منابع عمومی پایدار مانده است. توسعه منابع خصوصی تا حدودی توسط پوشش خبری و تبلیغات بشردوستانه تعیین می گردد. در واقع افزایش کمک ها وقتی رشد می کند که جهان بحران های جدی را تجربه می کند.

در خصوص منابع عمومی که میزان بودجه کمیسیون اروپا بیشترین سهم را در کمکهای بین المللی نشان می دهد، ابزار دیپلماسی از طریق استراتژی ارتباطی در جذب کمکهای بشردوستانه، اهمیت خود را حفظ کرده است. هرچند رتبه چنین دستاوردی توسط اتحادیه اروپا شگفت انگیز است، اما بخش فزاینده ای از جنبش در حال رشد بشردوستانه بیش از اندازه وابسته به سیستم دیپلماسی گردیده و این موضوع نگران کننده است، چرا که در مقابل آن شفافیت و استقلال اقدامات بشردوستانه سوال برانگیز است.^{۲۴}

^{۲۲} Commission Cooperation Developpement (CCD)

^{۲۳} International Solidarity Organizations (OSI)

^{۲۴} Convardc Hélène, Cissokho Mayama, Gallardo Ruben, Gonzales Ana, Samama Laure, Wakim Nadine, Mondrian Gabriel, Les ONG, Outils d'Intelligence économique ? ۲ Janvier ۲۰۰۴, p^۵ [www.infoguerre.fr > fichiers > ONG_IE](http://www.infoguerre.fr/fichiers/ONG_IE)

^{۲۵} Central Emergency Response Fund (CERF)

صندوق واکنش اضطراری مرکزی (CERF) یک صندوق بشردوستانه است که توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۱۵ دسامبر ۲۰۰۵ ایجاد و در مارس ۲۰۰۶ با اهداف (۱) ترویج و توسعه پاسخگویی زود هنگام برای کاهش تلفات. (۲) پاسخگویی به نیازهای مهم برای مدیریت زمان و (۳) تقویت عناصر اصلی واکنش بشردوستانه در بحران هایی با کمبود مالی راه اندازی شد. این صندوق تلاش می کند تا ارسال کمک های بشردوستانه را به موقع و مطمئن تر برای افراد آسیب دیده از حوادث طبیعی و درگیری های مسلحانه، امکان پذیر کند. این صندوق سالانه از طریق کمک دولت ها، بخش خصوصی، بنیادها و افراد تامین می شود. از ابتدای تاسیس صندوق تا اوت ۲۰۱۳، اهدا کنندگان شامل ۱۲۵ کشور عضو و بیش از ۳۰ اهداکننده خصوصی و مقامات منطقه ای هستند.

^{۲۶} Country-based Pooled Funds (CBPF)

CBPF به اهدا کنندگان این امکان را می دهد تا کمک های خود را در وجهی واحد و غیرمستقیم برای حمایت از تلاشهای بشردوستانه محلی

از ویژگی های این برنامه میان مدت می توان به : • ظرفیت فدراسیون بین المللی را برای تخصیص بودجه لازم به طور مؤثر و واکنش سریع به تغییر در زمینه های بشردوستانه • توسعه جمعیت های ملی صلیب سرخ و هلال احمر و افزایش سرمایه گذاری جهت تقویت نقش آنها به عنوان بازیگران اساسی محلی • تأکید بر درآمدهای قابل پیش بینی تر ، برای حمایت از برنامه ریزی و اقدام و همکاری نزدیکتر با شرکای داخلی و خارجی ، اشاره کرد.^{۳۳}

مارک لاوکوک^{۳۴}، هماهنگ کننده امداد اضطراری دفتر هماهنگی امور بشردوستانه و معاون دبیرکل سازمان ملل متحد، سه رویکرد را برای از بین بردن شکاف بودجه ای و سازماندهی بودجه مورد نیاز اقدامات بشردوستانه پیشنهاد می کند: اولاً ، فقط در زمانی که یک بحران منجر به مرگ و رنج می شود ، ما نباید واکنش داشته باشیم و به طور پیش فرض باید یک روش هشدار دهنده و اقدامات اولیه را در نظر داشته باشیم. دوم ، ما باید با گسترش همکاری خود با بخش خصوصی ، منابع جدید و پایدار درآمد ایجاد کنیم. سوم ، ما باید ضمن ارتقاء هدفمندی ، اثربخشی و هماهنگی پاسخ های بشردوستانه ، به توسعه حداکثری بپردازیم که باعث ایجاد انعطاف پذیری و کاهش نیازها می شود تا ارزش هر دلار را به حداکثر برساند.

الف-پیش بینی صندوق ریسک و خطرپذیری

بسیاری از بلایای طبیعی و اضطراری قابل پیش بینی هستند و سیگنال های هشدار دهنده اولیه در طی چند ماه قبل خود را بروز می دهند. مناطق ساحل عاج و شاخ آفریقا که در معرض خشکسالی و عدم امنیت غذایی مزمن هستند ، دو نمونه از آن می باشند. در این موارد ، ما باید اقدامات اولیه را از طریق تامین بودجه قابل پیش بینی انجام دهیم.

در ماه مه سال ۲۰۱۸ ، هنگامی که اولین نشانه های خشکسالی و بحران مواد غذایی در ساحل عاج ظاهر شد ، صندوق مرکزی پاسخ اضطراری (CERF)^{۳۵} ، ۳۰ میلیون دلار به بورکینا فاسو ، مالی ،

در دو دهه گذشته صنعت ارتباطات توسعه فراوانی یافت. انجمن های جدیدی مانند MSF^{۲۸}، SOS^{۲۹}، ENAR^{۳۰} FH^{۳۱} که یک استراتژی توسعه تهاجمی را برای اقدامات بشردوستانه با استفاده از گسترش رسانه ها اتخاذ کردند، ظهور پیدا کردند.

با ظهور و توسعه تکنیک های ناشی از بازاریابی مستقیم ، مکانیزمهای بشردوستانه رو به تکامل و به تدریج از مرحله صنعتگرایی به مرحله صنعتی شدن پیش رفته و به یک بخش اقتصادی خودمختار تبدیل می شوند و بحران های اقتصادی و سیاسی این دوره، انجمن ها را به سمت حرفه ای تر شدن سوق می دهد. با بکارگیری تکنیک های جدید بخش خصوصی، بیشترین پیشرفت در میان آنها مشاهده می شود و بنابراین برای حفظ استقلال و به دلیل تضعیف یارانه های عمومی آنها بدنبال منابع مالی نوآورانه می باشند.

S. Dupont برخی از اهداف مهم را برای وجود و تصویر یک انجمن بشردوستانه ترسیم می کند که اول از همه اطمینان از تأمین بودجه انجمن و مأموریت های آن است در واقع جمع آوری کمک های مالی فعالیت اصلی بخش های بازاریابی و ارتباطات آنهاست.^{۳۲}

رویکردهای تامین بودجه بشردوستانه

با بررسی برنامه بودجه فدراسیون بین المللی صلیب سرخ بعنوان بارزترین و مهم ترین نهاد بین المللی بشردوستانه در سالهای ۲۰۱۶-۲۰۲۰ ، تمرکز بر چگونگی حمایت فدراسیون بین المللی از اعضای خود در جمعیت های ملی و ایجاد مشارکت مالی با آنها و سایر بازیگران ارائه دهنده خدمات بشردوستانه مبرهن است. به این ترتیب برنامه استراتژیک کلی فدراسیون بین المللی را پیامدهای بودجه و رویکردهای اساسی برای جذب منابعی که امکان دستیابی به اهداف تعیین شده را فراهم می آورد ، تشکیل می دهد.

https://www.ifrc.org/Global/Publications/general/IFRC_Plan_and%۲۰Budget_۲۰۱۶_۲۰۲۰_FR.pdf

^{۳۴} Mark Lowcock Undersecretary-General for Humanitarian Affairs and Emergency Relief Coordinator, United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), ۳ façons de régler le problème du financement de l'aide humanitaire, ۲۵ jan. ۲۰۱۹.

^{۳۵} Central Emergency Response Fund (CERF)

^{۲۸} Médecins Sans Frontières (MSF)

^{۲۹} SOS Children's Villages (SOS)

^{۳۰} Fighting hunger (FH)

^{۳۱} Anti-racist organizations (ENAR)

^{۳۲} A. Vaccaro cité par Stéphanie Dupont, Les risques de dérives de communication des associations, p.۷ http://stephanie.dupont۳.free.fr/derives_com.htm

^{۳۳} Fédération internationale des Sociétés de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge, plan et budget ۲۰۱۶-۲۰۲۰.

و سرمایه گذاران پیشگام، مانند افراد نیکوکار که حاضرند برای تأثیرات اقدامات بشردوستانه هزینه کنند.

در روش بیمه ای، شرکت هایی مانند *Swiss Re* و *Munich Re* به طور فزاینده ای با دولت ها و در مواردی سازمان های بشردوستانه متحد می شوند تا بتوانند تا حدی از محافظت در برابر بلایای طبیعی حمایت کنند. مکانیسم بیمه برای مبارزه با خطر بحران در کرایب که در صورت وقوع زلزله، سیل یا طوفان هزینه آن را می پردازد، مثال خوبی است.

همچنین بیمه در مکانیسم تأمین اعتبار اضطراری، در صورت بروز بیماری مسری و همه گیر اقدام می نماید. مانند بانک جهانی اولین پرداخت خود را در سال ۲۰۱۸ برای کمک به دولت جمهوری دمکراتیک کنگو جهت مبارزه با ویروس ابولا انجام داد. در واقع بیمه نه تنها نقش مهمی در حفاظت اضطراری کشورهایی که در معرض خطر هستند، بازی می کند بلکه حتی در مناطق درگیر نیز توسعه می یابد.

تعامل بیشتر با مدل های بخش خصوصی از این نوع، کمکهای بشردوستانه را جمع آوری، تجزیه و تحلیل داده ها را بهبود و تحلیل مالی را تقویت می کند. همچنین باید راههایی برای کاهش ریسک های سرمایه گذاری جهت افزایش شانس اینکه سرمایه گذاران تأثیر پول صرف شده در تمهیدات ناپایدار را ببینند، پیش بینی گردد. این در حالیست که هنوز موانع متعدد بیمه ای وجود دارد و همه چیز را نمی توان بیمه کرد.

به موازات این نوآوری ها در تأمین بودجه بشردوستانه، همان اندازه مهم است که به دنبال راه های بهتری برای کاهش تعداد افرادی که به کمک نیاز دارند نیز باشیم!

ج- کاهش نیاز و بهبود کارایی

کاهش آسیب پذیری و نیازها در آن درجه از اهمیتی قرار دارد که دبیر کل سازمان ملل در مورد پیشگیری از آن اشاره کرده است. برای این کار، باید با سازمانهای توسعه همکاری نزدیک تری داشته باشیم تا اطمینان حاصل شود که تلاش های آنها حتی افراد به حاشیه رانده شده و متأثر از بحران را در سرمایه گذاری ها و برنامه های توسعه خود شامل می شود. سیستم انسان دوستانه همچنین باید نشان دهد که می تواند ارزش هر دلار سرمایه گذاری شده را به حداکثر برساند. ما باید اطمینان حاصل کنیم که سیستم ها و فرایندها انعطاف پذیر، کارآمد، شفاف و به خوبی هماهنگ هستند.

موریتانی و چاد اختصاص داد تا به آژانسهای امدادسانی برای اقدامات اضطراری اولیه کمک کند.

اختصاص این نوع بودجه به همراه عوامل و برنامه های اجرایی قبلاً طراحی و توافق شده، می تواند در جهت بهبود و تأثیر برنامه های اجرایی، کاهش زمان پاسخگویی و هزینه ها نسبت به کسانی که رنج می برند، کارساز باشد.

با پیش بینی قبلی این صندوق، پول مورد نیاز می تواند تنها ظرف مدت چند روز و نه چند ماه، به آژانسهای امدادسانی تزریق شود. یکی از مهمترین تحولات در تأمین مالی پاسخگویی به بحران ها، ایجاد یک پیشخوان برای پاسخگویی به بحران تأمین بودجه بانک جهانی برای کمک به توسعه بین المللی است.

بدین ترتیب آژانس ها و سرمایه گذاران فراتر رفته و پیشاپیش با استفاده از بودجه پیش بینی شده، نسبت به پاسخگویی اقدام می نمایند. این صندوق مبتنی بر پیش بینی است که توسط فدراسیون بین المللی جوامع صلیب سرخ و هلال احمر صورت پذیرفته است، راه اندازی صندوق اولیه کمک ها و مکانیسم مبارزه با قحطی (FAM)^{۳۶} بانک جهانی و سازمان ملل، نمونه هایی از آن هستند. FAM برای پیش بینی دوره های ناامنی غذایی و قحطی، از داده های هشدار اولیه و فوری و تجزیه و تحلیل پیش بینی شده از طریق بودجه اتوماتیکی که قبلاً پوشش داده شده است، استفاده می کند. با استفاده از این متد اتوماتیک، این رویکرد با تمرکز بر نیازها، تأثیر تصمیم گیری غیر منطقی بر پاسخهای اولویت دار را کاهش می دهد. بانک جهانی برآورد کرده است که FAM نه تنها می تواند جان افراد را نجات دهد بلکه هزینه پاسخگویی را نیز ۳۰ درصد کاهش می دهد. با نظارت بر روند و تأثیر الگوهای پیش بینی تأمین بودجه، ما خواهیم فهمید چه چیزی مفید و موثر است تا نحوه استفاده از این مدلها را در مقیاس واقعی مشخص کنیم.

ب. منابع مالی مبتنی بر بازار

سیستم پاسخگویی بشردوستانه هنوز بیش از حد به الگوی سنتی بودجه مبتنی بر اهداکنندگان کمک وابسته است. گروه های بشردوستانه برای یافتن راه حل های سرمایه گذاری برای افزایش درآمدها و راه اندازی الگوهای تأمین مالی جایگزین، همکاری با بخش خصوصی را آغاز کرده اند، اما هنوز چیزهای زیادی برای یادگیری وجود دارد.

در این خصوص برخی سرمایه گذاران را به دو دسته طبقه بندی می کنند: سرمایه گذاران در مقیاس بزرگ، مانند شرکت های بیمه

^{۳۶} *Famine Action Mechanism (FAM)*

سرمایه بیش از پیش مشهود است. سازمان های مردم نهاد در گذر از وابستگی به بودجه عمومی در شتاب جهانی سازی که منجر به فرسایش نسبی قدرت دولت ها شده است نیاز به سرمایه گذاری در بخش خصوصی دارند و صندوق های خصوصی بر سرمایه های عمومی تقدم دارند. حرفه ای شدن بازار بشردوستانه ، بوسیله جمع آوری بودجه با مهارت در اقتصاد بازاریابی، سودآوری و قبضه بازار سرمایه با تسلط بر ابزارهای مدیریت و ارتباطات میسر هستند. هرچند این نوع نگرش در جذب منافع مالی بوسیله سازوکارهای بشردوستانه مورد انتقاد شدیدی است.

برنامه های پاسخگویی بشردوستانه امروزه باید با رویکردهای نوآورانه که در بالا توضیح داده شده است تکمیل شود تا از کمبود بودجه ضروری جلوگیری شود. این رویکردها در صورت انجام ، ارتباط و مقیاس پذیری ، می توانند در ساختن یک الگوی مالی پایدارتر و سریع تر ، متناسب با اقدامات بشردوستانه در آینده ، سهم بسزایی داشته باشند.

منابع:

United Nations, Department of Economic and Social

<https://www.un.org/development/desa/fr/news/financing/global-finance-for-sustainable-development.html>

<https://sustainabledevelopment.un.org/?menu=۱۳۰۰>

https://media.ifrc.org/ifrc/wp-content/uploads/sites/۵/۲۰۱۹/۰۴/۲۰۱۹۰۴۲۴_Pro-grammesOperations_NEW.pdf

OCHA services, Humanitarian response
<https://www.humanitarianresponse.info/fr/programme-cycle/space/programme-cycle-documents>

<https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/nigeria/humanitarian-response-plan>

<https://fts.unocha.org/>

^{۳۸} Committee on Foreign Investment in the United States (CFIU)

بنابراین ، بهبود کیفیت ارزیابی نیازها برای ایجاد درک دقیق تر از اولویت های هر جامعه یا گروهی از افراد دارای اهمیت بسیار حیاتی است. از جمله مأموریت های دفتر هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA)^{۳۷} هماهنگی جهت ارزیابی نیازها ، بسیج کمکهای بشردوستانه و هماهنگی برای اقدامات مؤثر است.

پروژه بررسی اجمالی نیازهای بشردوستانه در سال ۲۰۱۹ توسط دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد راه اندازی شده است که جامع ترین و مطمئن ترین ارزیابی نیازهای بشردوستانه جهانی و آنچه برای رفع آن نیاز است ، می باشد. ارزیابی نیازها در مسائل کیفی عنصر اصلی این مطالعه را تشکیل می دهد و هنوز باید در خصوص آن دقت و توجه خود را افزایش داد. همچنین CFIU^{۳۸} و ۱۹ صندوق جمع آوری بودجه توسط کشورها توسط آن هدایت می شود. این صندوق ها با هدف کاهش هزینه های مدیریتی، دستیابی به مقیاس های اقتصادی و ترغیب همکاری، با توجه به افزایش نیازهای بشردوستانه ، مشغول فعالیت هستند.

نتیجه

با بررسی روند فزاینده حوادث و بحران ها ، وضعیت نیازهای بشردوستانه و تبیین بودجه مورد نیاز ، تردیدی نیست توجه و پیش بینی سازوکارهای مناسب جهت تامین منابع و بودجه مورد نیاز از ضروریات و دغدغه های دولتها و مکانیزمهای مربوطه کمک رسانی است. از طرفی تامین بودجه اقدامات بشردوستانه بشکل سنتی ، یعنی وابستگی نهادها و سازمان های بشردوستانه به جمع آوری اعانات و یارانه های عمومی و دولتی موجب کمرنگ شدن استقلال و کارآمدی این نهادها در ارائه خدمات انساندوستانه دارد. در صورت وابستگی به یارانه های دولتی این مراکز بصورت مستقیم و غیر مستقیم ناچارند سیاست های کلی دولت را دنبال نمایند. حتی سازمان هایی که به نوعی از طریق آژانس های تابعه شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل تامین می شوند باید شفاف باشند و اهدا کنندگان و کمک های مالی را به آژانس های مربوطه گزارش دهند و با هماهنگی اقدام نمایند. بودجه مورد نیاز باید به شرط احترام به استقلال ابزارهای بشردوستانه از قدرت عمومی دولتها و سازمانهای بین المللی تامین گردد.

با افزایش تعداد سازمان های مردم نهاد و حرفه ای تر شدن آنها لزوم اتخاذ روش های مدیریت کارآفرینی و تکنیک های جمع آوری

^{۳۷} Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA)

-Mark Lowcock Undersecretary-General for Humanitarian Affairs and Emergency Relief Coordinator, United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), ۳ façons de régler le problème du financement de l'aide humanitaire, ۲۵ jan. ۲۰۱۹.

-محمد عبدالحلیم عمر، ترجمه علی زاهدی، نظام وقف اسلامی و نظام های مشابه در جهان غرب، وقف میراث جاودان، ۱۳۸۹، شماره ۶۹، ص ۱۱۳-۱۴۶.

[-ocha-ftm@un.org](mailto:ocha-ftm@un.org)

[-www.humanitarianresponse.info/appeals](http://www.humanitarianresponse.info/appeals)

-Overview of Humanitarian Financing in ۲۰۱۸, ocha-ftm@un.org
www.humanitarianresponse.info/appeals

-OCHA services, Humanitarian response
<https://www.humanitarianresponse.info/fr/programme-cycle/space/programme-cycle-documents>

-Association au Service de l'Action Humanitaire(ASAH)

<https://www.coordinationsud.org/membre/association-au-service-de-laction-humanitaire/>

-Direction Générale de la Coopération internationale et development (DGCID)
https://www.diplomatie.gouv.fr/fr/ministere/publications/cooperation-internationale-developpement/3030/index.html?var_recherche=DGCID

-Fédération internationale des Sociétés de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge, plan et budget ۲۰۱۶-۲۰۲۰
https://www.ifrc.org/Global/Publications/genera/IFRC_Plan_and/Budget_2016_2020_FR.pdf

-Convarde Hélène, Cissokho Mayama, Gallardo Ruben, Gonzales Ana, Samama Laure, Wakim Nadine, Mondrian Gabriel, Les ONG, Outils d'Intelligence économique, Janvier ۲۰۰۴, p۴
[www.infoguerre.fr > fichiers > ONG_IE](http://www.infoguerre.fr/fichiers/ONG_IE)

-Zsuzsa anna ferenczy, Mémoire, Les ONG Humanitaires, leur financement et les medias, ۲۰۰۵, p۵

-A. Vaccaro cité par Stéphanie Dupont, Les risques de dérives de communication des associations, p.۷
http://stephanie.dupont.free.fr/derives_com.htm